

Plesna scena.hr

suvremeni ples, performans, intermedijalne izvedbe,
fizičko kazalište, novi cirkus, eksperimentalne izvedbene prakse

naslovna

hrvatska
eseji
gostovanja
festivali

intervjui

knjige
časopisi
portreti
snimke

o nama
impressum
kontakt
potpora

kulisa.eu

traži

RASPAD REŽIRANE STVARNOSTI

29. tjedan suvremenog plesa, Zagreb, Rijeka, Split, 21. svibnja – 2. lipnja 2012.: Cie Public in Private, *Live to Tape, a still moving Talkshow*, kor. Jasna Layes Vinovrški

Jasna Layes Vinovrški redovita je gošća Tjedna suvremenog plesa, domaćoj publici već dobro poznata autorica koju je profesionalni razvoj iz Hrvatske odveo u Njemačku gdje i danas živi i gdje je zajedno s Clementom Layesom osnovala skupinu Public in Private. Njihove dosadašnje radove koje smo imali priliku vidjeti u Hrvatskoj karakterizira duhovit pristup kao i inspiracija u svakodnevnim društvenim situacijama ili pak specifičnim izvedbenim okvirima. Sjetimo se projekata *Under Construction* u kojem je pred odabrane plesače postavila zadatak memoriranja koreografije praktički dan-dva pred izvedbu, koreografije koja je ujedno bila njezina vlastita plesna memorija, ili *Which Club?* u kojem bavi odnosom pojedinca i birokratiziranih sustava.

Ovaj put vidjeli smo predstavu *Live to Tape, a still moving Talkshow*, koja ukazuje na svu širinu i raznolikost pristupa u suvremenom plesu koji koreografiju ne doživljavaju samo kao komponiranje tijelima u prostoru, nego posežu i za primjerice govorenim jezikom i jezičnim formama koji se mogu promišljati koreografski, što vidimo i u nekolicini recentnih radova na hrvatskoj plesnoj sceni poput *I am 1984* i *Tracks* Barbare Matijević i Giuseppea Chica ili *Samice* Matije Ferlina. U slučaju rada Layes Vinovrški na 29. Tjednu suvremenog plesa, propituje se obrazac razgovora voditelja i gosta uživo pred publikom kao format medijalizirane stvarnosti i oblik televizijske zabave čija je spontanost zapravo strogo režirana.

Publika je u predstavi stavljena u položaj publike koja dolazi na snimanje *talkshowa*, posjednuta u krug oko prostora za izvođače, čime i sama postaje dio izvedbe. U taj kružni prostor ulaze i iz njega izlaze dvoje glavnih izvođača Isabel Lewis i Martin Clausen izmjenjujući uloge voditelja-domaćina i gosta, uz svu prepoznatljivu popratnu kulisu poput kamere koja kruži oko scene, svirke u živo u kratkim pauzama za špicu ili reklamu, animiranje i interakciju s publikom u uvodnom pozdravnom govoru, nasnimljeni aplauz i smijeh te režiju koja iza kulisa diktira tempo i cijeli *setting*. Izvođači sjede na dvama stolicama u središtu kruga i sa svakim novim zvukom zvona iz režije nervozno mijenjaju svoj položaj. Njihov razgovor je površan, usmjeren na sve osobnija i intimnija pitanja, a njegov ionako trivijalan sadržaj podređen je minutaži koja ne dopušta dovršavanje misli jer su forma i reprezentacija uvijek važniji od sadržaja, slijedeći medijski imperativ u kojem se dobro pretvaranje cijeni više od vjerodostojnosti.

Hinjena spontanost očita je upravo u trenucima koji inače nisu prihvatljivi na televizijskim ekranima, u pauzama, u puknućima koje režija briše, kada gledamo *of the record* ponašanje i razgovor voditelja i gosta, kada se reflektori gase. Upravo su to trenuci koje kazalište kao medij razlikuju od televizije (i drugih suvremenih medijskih posrednika) i čine ga zanimljivijim i ljudskijim. S tim materijalom Vinovrški gradi predstavu postupno stavlajući naglasak upravo na trenutke raspada opsjene: neuspjele materijale, zastajkivanja i ponavljanja, pauze, neugodne tišine i zbuđene goste. Vrhunac je trenutak u kojem se Martin Clausen pojavljuje u zelenom kostimu koji mu prekriva cijelo tijelo i lice, pretvarajući ga u objekt prepušten manipulacijama voditeljice. Iz centra kruga oni se sve više pomiču prema gledateljima, a u pauzama se kreću pomalo izbeumljeno uokolo scene, ulazeći i u intiman prostor publike. Sjajni izvođači Isabel Lewis i Martin Clausen odlično balansiraju između namještenih poza i nesigurnih prirodnih, ljudskih reakcija, kako na govornoj i gestualnoj, tako i na tjelesnoj razini.

Predstavom *Live to Tape, a still moving Talkshow* Jasna Layes Vinovrški na kreativan način preuzima postojeći medijski format, izvlači ga iz njegovog poznatog konteksta u kazalište te ga njemu vješto suprotstavlja, kako bi podsjetila na tako privlačne iluzije i spektakle u koje svakodnevno bježimo.

© Jelena Mihelčić, PLESNA SCENA.hr, 26. svibnja 2012.

Piše:

Jelena
Mihelčić

kritike i eseji

- Tjedan suvremenog plesa
- Platforma.hr
- Svetvinčenat
- Queer Zagreb
- ostali festivali
- Monoplay Zadar
- Kliker festival Varaždin